

Оновлення парадигми адміністративних послуг крізь призму публічних (електронних публічних) послуг в Україні

Мацелик Т. О.¹

Опубліковано	Секція	УДК
26.09.2025	Право	35.077.3:35.078.8 (477)

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17347496>

Анотація. У статті на основі аналізу науково-публіцистичних джерел, чинного законодавства, практики його застосування, визначається сучасний стан правового регулювання адміністративних послуг в Україні, а також виявляються основні тенденції в оновленні парадигми адміністративних послуг крізь призму публічних (електронних публічних) послуг.

Підкреслено, що запровадження електронних систем у сфері надання адміністративних послуг потребує належного наукового аналізу та оцінки впливу запроваджених технологій на функціонування системи адміністративних послуг, оновлення теорії адміністративних послуг, як складової предмету адміністративного права.

Встановлено, що теорія адміністративних послуг охоплює ключові поняття, ознаки, принципи та класифікації адміністративних послуг, а також процедури їх надання. Основоположним в теорії є саме поняття та ознаки. Констатовано, що в наукових джерелах можна спостерігати певну дискусію щодо визначення поняття адміністративна послуга, його співвідношення з публічними послугами, формування відмінних властивостей на підставі порівняння з послугами у приватно-правовій сфері, виокремлення їх особливостей.

Наголошено на тому, що в сучасних підручниках з адміністративного права вчені, на підставі аналізу законодавчого визначення поняття адміністративних послуг виділяють їх ознаки, однак прийняття у 2021 році Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» та запровадження єдиного порталу державних послуг «Дія» вимагають перегляду усталеного поняття «адміністративна послуга» та її ознак відповідно, з урахуванням емпіричного досвіду.

Констатовано, що аналіз визначень запропонованих як концепцією так і законом України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» дає можливість констатувати, що адміністративні послуги є одним із різновидів публічних послуг, надаються суб'єктами публічної влади, які наділені такими повноваженнями, суб'єктами делегованих повноважень або ж можуть надаватися в автоматичному режимі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем за заявою або без подання такої фізичною чи юридичною особою, а в окремих випадках і за замовчуванням суб'єкта

¹ доктор юридичних наук, професор, професор кафедри фінансового та податкового права Державного податкового університету ORCID: 0000-0003-0354-4663

владних повноважень та спрямована на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону.

Зроблено висновок про те, що із запровадженням інформаційно-телекомунікаційних систем надання електронних публічних послуг фактично змінилися підходи і до надання адміністративні послуг в режимі електронних послуг.

Констатовано, що нормативно - правове забезпечення передбачає повноцінну організацію процесу надання адміністративних послуг в електронному форматі. Разом з тим зазначено, що все вищевикладене дає можливість зрозуміти наскільки варто оновити парадигмальні підходи до формування теорії адміністративних послуг в сучасний період, зокрема поняття та ознак адміністративної послуги.

Так, беручи за основу напрацювання вчених адміністративістів щодо визначених ознак адміністративних послуг враховуючи зміни в чинному законодавстві та емпіричний досвід запропоновано оновлені ознаки адміністративної послуги.

В роботі зроблено висновок, що зазначені ознаки не корелюються із визначенням поняття «адміністративна послуга», що міститься в чинному законодавстві, а отже останнє потребує оновлення з урахуванням законодавства у сфері публічних електронних послуг та вимог правозастосовчої практики.

Підхід до оновлення парадигми адміністративних послуг дає можливість переосмислити існуючі підходи та спонукає до дискусії.

Ключові слова: парадигма, адміністративна послуга, публічна послуга, органи місцевого самоврядування, електронна публічна послуга, повноваження, органи публічної влади, функції, адміністративна процедура.

Updating the Paradigm of Administrative Services through the Prism of Public (Electronic Public) Services in Ukraine

Abstract. Based on the analysis of scholarly and journalistic sources, current legislation, and the practice of its application, the article defines the current state of legal regulation of administrative services in Ukraine and identifies the main trends in updating the paradigm of administrative services through the prism of public (electronic public) services.

It is emphasized that the introduction of electronic systems in the field of administrative services requires proper scientific analysis and assessment of the impact of these technologies on the functioning of the administrative service system, as well as the renewal of the theory of administrative services as a component of the subject of administrative law.

It has been established that the theory of administrative services covers key concepts, features, principles, and classifications of administrative services, as well as the procedures for their provision. The concept and features themselves are fundamental in this theory. It is noted that in scholarly sources there exists an ongoing discussion regarding the definition of “administrative service,” its correlation with public services, the formation of distinctive characteristics based on comparison with services in the private law sphere, and the identification of its specific features.

It is highlighted that in modern textbooks on administrative law, scholars, based on the legislative definition of administrative services, identify their features. However, the adoption in 2021 of the Law of Ukraine “On the Peculiarities of Providing Public (Electronic Public) Services” and the introduction of the unified public services portal *Diia* necessitate a revision of the established concept of “administrative service” and its features, taking into account empirical experience.

The analysis of the definitions proposed by both the Concept and the Law of Ukraine “On the Peculiarities of Providing Public (Electronic Public) Services” makes it possible to conclude that administrative services are a type of public service provided by subjects of public authority vested with such powers, by entities with delegated powers, or may be provided automatically

using information and telecommunication systems—either upon application or without it—by a natural or legal person, and in certain cases by default by a subject of authority. These services are aimed at the acquisition, modification, or termination of rights and/or the fulfillment of obligations of such persons in accordance with the law.

It is concluded that with the introduction of information and telecommunication systems for providing electronic public services, the approaches to delivering administrative services in electronic form have fundamentally changed.

It is established that the regulatory and legal framework provides for the full organization of the process of delivering administrative services in electronic format. At the same time, the above allows us to understand the need to update the paradigmatic approaches to the formation of the theory of administrative services in the modern period, particularly regarding the concept and features of administrative services.

Thus, building on the achievements of administrative law scholars regarding the features of administrative services and taking into account changes in current legislation and empirical experience, updated characteristics of administrative services are proposed.

The study concludes that these features do not fully correspond to the definition of “administrative service” contained in current legislation; therefore, the latter requires updating in light of legislation in the field of public electronic services and the demands of law enforcement practice.

The approach to updating the paradigm of administrative services allows for the rethinking of existing approaches and encourages scholarly discussion.

Keywords: paradigm, administrative service, public service, local self-government bodies, electronic public service, powers, public authorities, functions, administrative procedure.

Вступ

Введення в державі воєнного стану, як наслідок, обмеження права пересування, необхідність забезпечення безпеки населення, тимчасове переміщення значної частини населення, руйнування інфраструктури суттєво трансформувало підходи до організації діяльності у сферах суспільних відносин та сприяло стрімкому розвитку системної реалізації національних проєктів цифрових трансформацій. Важливим напрямом таких трансформацій стала сфера публічних (адміністративних) послуг, як основний напрям комунікації громадян з органами публічної влади. Цифрові технології підвищують доступність адміністративних послуг, мінімізують бюрократію та корупційні ризики, зменшують витрати часу та ресурсів сприяючи ефективній взаємодії та задоволеності громадян якістю публічного сервісного обслуговування. Разом з тим, запровадження електронних систем у сфері надання адміністративних послуг потребує належного наукового аналізу та оцінки впливу запроваджених технологій на функціонування системи адміністративних послуг, оновлення теорії адміністративних послуг, як складової предмету адміністративного права.

Метою статті є визначення, на основі аналізу науково-публіцистичних джерел, чинного законодавства, практики його застосування, сучасного стану правового регулювання адміністративних послуг в Україні, а також виявлення основних тенденцій в оновленні парадигми адміністративних послуг крізь призму публічних (електронних публічних) послуг.

Стан опрацювання проблематики. Вагомий внесок у розвиток теорії адміністративних послуг здійснили В. Авер'янов, О. Андрійко, В. Білоус, О. Буханевич, І. Ковбас, І. Коліушко, В. Колпаков, Т. Коломоєць, Є. Легеза, В. Тимощук. Вчені визначали правову природу адміністративних послуг, їх організаційне та процедурне забезпечення, правове регулювання.

Питанням цифрових трансформацій адміністративних процесів, електронного урядування присвячені роботи таких вітчизняних вчених, як Т. Биркович, В. Биркович, В. Дрешпак, О.Загвойська, Н. Грицяк, О. Кабанець, О. Карпенко, П. Клімушин, В. Куйбіда, С.Чукут, О. Орлов, Я. Цимбаленко та інші. Проте питання, що стосуються особливостей впливу цифрових технологій на розвиток адміністративних послуг не зважаючи на підвищений науковий інтерес потребують подальшого вивчення.

Вагоме значення для оцінки впливу запроваджених технологій на функціонування системи адміністративних послуг, оновлення теорії адміністративних послуг, як складової предмету адміністративного права мають звіти Міністерства цифрової трансформації України, звіти Міжнародного банку реконструкції та розвитку.

У попередніх дослідженнях автори [1]² вже розглядали окремі аспекти надання публічних (адміністративних) послуг, зокрема особливості їх надання на місцевому рівні в аспектах децентралізації, що може бути оцінено, як одна із тенденцій в оновленні парадигми адміністративних послуг.

Результати

Теорія адміністративних послуг охоплює ключові поняття, ознаки, принципи та класифікації адміністративних послуг, а також процедури їх надання.

Основоположним в теорії є саме поняття та ознаки. В наукових джерелах можна спостерігати певну дискусію щодо визначення поняття адміністративна послуга, його співвідношення з публічними послугами, формування відмінних властивостей на підставі порівняння з послугами у приватно-правовій сфері, виокремлення їх особливостей.

Так, І. Коліушко окреслив сферу публічних послуг, до якої відніс усі послуги, що надаються органами держави та місцевого самоврядування. При цьому залежно від суб'єкта, який надає публічні послуги, вчений виділяє послуги: державні (надавачами виступають органи виконавчої влади й державні підприємства, установи й організації) та муніципальні (надавачами є органи місцевого самоврядування і комунальні підприємства, установи, організації)[2, с.28]³

Відомий дослідник Е.Демський аналізуючи адміністративні послуги та їх юридичну природу визначає, що на відміну від послуг цивільно-правового характеру адміністративні послуги характеризуються певними особливостями, наявність яких відрізняє їх від цивільно-правових чи господарських послуг.

До таких особливостей, ознак чи критеріїв вчений відносив:

а) адміністративні послуги надаються виключно органами владних повноважень — органами державної влади; уповноваженими на те державними підприємствами, установами, організаціями; органами місцевого самоврядування — в порядку здійснення ними завдань і функцій в межах, визначених законом;

б) надання адміністративних послуг пов'язане із забезпеченням створення умов для реалізації фізичними чи юридичними особами прав, свобод і законних інтересів шляхом вирішення відповідних процедурних питань;

в) надання адміністративних послуг презюмується за рахунок коштів державного чи місцевого бюджетів, тобто має бути безоплатним;

г) компетенція органів владних повноважень щодо надання певного виду послуг визначається законодавством і відповідно до затверджених стандартів.

² Кобилецький, М. М., & Мацелик, Т. О. (2025). ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права*, (45), 529-535. Отримано з <https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1736>

³ Коліушко І.Б. Виконавча влада та проблеми адміністративної реформи в Україні: монографія. Київ: Факт, 2002. С. 28.

Всі інші ознаки: надання послуг за зверненням осіб, згода сторін, оплатність, вчасність, простота процедури, зручність, відкритість, задоволеність, безпечність, ввічливість, доступність, професійність не є ознаками чи особливістю лише адміністративних послуг, а носять характер загальних ознак, які притаманні будь-яким видам послуг — цивільно-правовим, господарським, медичним, транспортним, будівельним, адміністративним тощо.[3,с.80]⁴

Варто зазначити, що таке порівняння вчений здійснив ще до прийняття Закону України «Про адміністративні послуги». Аналіз зазначених ознак на сучасному етапі розвитку адміністративного законодавства дає можливість констатувати суттєві прогресивні зміни за окремими ознаками.

Заслугує на увагу і думка вченого щодо фактичного існування норм, що зобов'язують суб'єктів звертатися за отриманням адміністративної послуги та забезпечення таких норм заходами адміністративного примусу, зокрема адміністративної відповідальності. Так, Е. Демський акцентує увагу на тому, що законодавець намагається обов'язкові послуги вивести (установити) на рівень не тільки закріпленого права особи, але й вивести на рівень обов'язку особи щодо їх реалізації. Наприклад, отримання паспорту чи іншого документу, що посвідчує особу власника, реєстрація місця проживання чи перебування тощо. Звернення особи за наданням таких послуг є обов'язковим. У разі не звернення і неотримання таких послуг Кодексом України про адміністративні правопорушення (статті 197) передбачена адміністративна відповідальність. Отже, законодавець примушує приватну особу звертатися до органу владних повноважень за наданням такої послуги. [3,с.81].⁵

І дійсно, протягом останніх десяти років законодавство трансформувалося та, фактично, врахувало цей аспект зазначивши, що адміністративна послуга спрямована не лише на набуття, зміну чи припинення прав особи, а й та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону.

Варто звернути увагу і на ознаки виведені В. Тимощуком, які, зокрема, що стосуються результату адміністративної послуги – адміністративного акту мали прогностичний характер. Зокрема вчений виділяє такі ознаки адміністративних послуг:

- адміністративна послуга надається за заявою особи;
- надання адміністративних послуг пов'язано із забезпеченням умов для реалізації суб'єктивних прав конкретної особи;
- адміністративні послуги надаються адміністративними органами (державними органами та органами місцевого самоврядування) і обов'язково через реалізацію владних повноважень (отримати конкретну адміністративну послугу можна лише у відповідному, як правило, тільки одному адміністративному органі);
- результатом адміністративної послуги у процедурному значенні є адміністративний акт (рішення або дія адміністративного органу, яким задовольняється заява особи). Такий адміністративний акт має конкретного адресата – споживача адміністративної послуги, тобто особу, яка звернулася за даною послугою. [4,с.7-8]⁶.

В сучасних підручниках з адміністративного права вчені, на підставі аналізу законодавчого визначення поняття адміністративних послуг виділяють такі їх ознаки:

«адміністративна послуга надається лише за заявою фізичної чи юридичної особи;

заява призводить до певного результату, спрямованого на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків особи;

⁴ Демський Е. Ф. Адміністративні послуги та їх юридична природа / Е. Ф. Демський // Юридична наука. - 2011. - № 1. - С. 79-86. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2011_1_13.

⁵ Демський Е. Ф. Адміністративні послуги та їх юридична природа / Е. Ф. Демський // Юридична наука. - 2011. - № 1. - С. 79-86. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2011_1_13.

⁶ Оцінка якості адміністративних послуг//Тимошук В.П., Кірмач А.В. -К.: Факт,2005. – 88 с.

адміністративна послуга є результатом здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративної послуги;

- адміністративна послуга надається відповідно до закону;
- адміністративна послуга надається суб'єктом надання таких послуг лише за ініціативою особи, яка потребує такої послуги;
- результатом розгляду заяви суб'єкта звернення є: рішення індивідуальної дії (адміністративний акт), що ухвалюються щодо конкретної особи і породжує, змінює або припиняє права та/або обов'язки особи;
- адміністративний договір, за яким відбувається набуття, зміна чи припинення прав та/або обов'язків особи;
- адміністративна послуга надається лише суб'єктом надання таких послуг;
- надання адміністративної послуги є повноваженням органу державної або місцевої влади;
- повноваження органів публічної адміністрації та процедура з надання адміністративних послуг мають бути закріплені виключно законом.» [5, с. 384-385]⁷
- аналогічні ознаки викладені і в навчальному посібнику «Адміністративне право та адміністративний процес в умовах воєнного стану в Україні» за загальною редакцією В.Галунька, В. Фелика [6, с.224-225]⁸.

Зазначені ознаки відповідають сучасному визначенню поняття адміністративних послуг, що міститься в одноіменному законі, однак прийняття у 2021 році Закону України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» та запровадження єдиного порталу державних послуг «Дія» вимагають перегляду усталеного поняття «адміністративна послуга» та її ознак відповідно, з урахуванням емпіричного досвіду.

Тенденції до змін у системі адміністративних послуг намітилися при схваленні Урядом України Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р [7], Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р [8], та Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. № 918-р [9] в результаті чого були реалізовані відповідні заходи та прийняті законодавчі акти. Зокрема, в Концепції розвитку системи електронних послуг в Україні констатується, що з розвитком інформаційного суспільства та суспільних відносин виникає необхідність надання адміністративних та інших публічних послуг в електронній формі⁹.

На сьогодні до сфери публічних послуг віднесені послуги, що надаються органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, які належать до сфери їх управління. [9]⁹ Відповідно електронна послуга визначається, як адміністративна та інша публічна послуга, що надається суб'єкту

⁷ Адміністративне право України : підручник / [П.Діхтєвський, Ю.Ващенко, Н.Задирака, В.Пашинський, В. Клиничук та інші]

⁸ «Адміністративне право та адміністративний процес в умовах воєнного стану в Україні: навчальний посібник: у 2-х томах. Том 1. Загальне адміністративне право. Особливе адміністративне право / В. Галунько, П.Діхтєвський, О.Гулак та ін.; за заг. ред. В.Галунька, В. Фелика. – Одеса: Видавництво «Юридика», 2024. – 622с.

⁹ **КОНЦЕПЦІЯ**
розвитку системи електронних послуг в Україні СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 16 листопада 2016 р. № 918-р

звернення в електронній формі за допомогою засобів інформаційних, телекомунікаційних, інформаційно-телекомунікаційних систем.[9]¹⁰

Закон України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» також містить визначення поняття електронна публічна послуга під якою розуміють - послуга, що надається органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, які перебувають в їх управлінні, у тому числі адміністративна послуга (у тому числі в автоматичному режимі), яка надається з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем на підставі заяви (звернення, запиту), поданої в електронній формі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем (у тому числі з використанням Єдиного державного веб-порталу електронних послуг), або без подання такої заяви (звернення, запиту). [10] 11

Аналіз вищезазначених визначень запропонованих як концепцією так і законом України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг» дає можливість констатувати, що адміністративні послуги є одним із різновидів публічних послуг, надаються суб'єктами публічної влади, які наділені такими повноваженнями, суб'єктами делегованих повноважень або ж можуть надаватися в автоматичному режимі з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем за заявою або без подання такої фізичною чи юридичною особою, а в окремих випадках і за замовчуванням суб'єкта владних повноважень та спрямована на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону.

Отже, із запровадженням інформаційно-телекомунікаційних систем надання електронних публічних послуг фактично змінилися підходи і до надання адміністративні послуг в режимі електронних послуг.

Прикметним, на нашу думку, буде висвітлення результатів аналізу інформації, що міститься в Реєстрі адміністративних послуг та її співвідношення з існуючими в теорії напрацюваннями.

Так, правовою підставою функціонування Реєстру адміністративних послуг є Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг» [11]12

Одним із основних завдань порталу Дія, зокрема, є:

- надання електронних публічних послуг, зокрема комплексних електронних публічних послуг, надання їх в автоматичному режимі з отриманням та використанням у разі потреби інформації з національних електронних інформаційних ресурсів, інших інформаційно-комунікаційних систем, яка необхідна для надання таких послуг [11];13
- забезпечення автоматизації та цифровізації процесів, пов'язаних із наданням публічних (електронних публічних) послуг ветеранам війни, постраждалим учасникам Революції Гідності, членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни, членам сімей загиблих (померлих) Захисників і Захисниць України [11]; 14

¹⁰ КОНЦЕПЦІЯ

розвитку системи електронних послуг в Україні СХВАЛЕНО розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. № 918-р

¹¹ Закон України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг»

¹² Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»

¹³ Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»

¹⁴ Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»

- забезпечення користувачів інформацією про публічні (електронні публічні) послуги, зокрема комплексні електронні публічні послуги, надані в автоматичному режимі, із використанням Порталу Дія [11]; 15
- отримання користувачами результатів надання електронних публічних послуг, розгляду звернень та адміністративних справ; [11]16
- проведення моніторингу та оцінки якості публічних (електронних публічних) послуг, які надаються з використанням Порталу Дія, у центрах надання адміністративних послуг або суб'єктами розгляду звернень безпосередньо. [11]17

Фактично можемо констатувати про повноцінну організацію процесу надання адміністративних послуг в електронному форматі. Разом з тим, зазначене дає можливість зрозуміти наскільки варто оновити парадигмальні підходи до формування теорії адміністративних послуг в сучасний період, зокрема поняття та ознак адміністративної послуги.

Так, беручи за основу напрацювання вчених адміністративістів щодо визначених ознак адміністративних послуг враховуючи зміни в чинному законодавстві та емпіричний досвід констатуємо:

- по-перше, адміністративна послуга надається не лише за заявою фізичної чи юридичної особи, а й може надаватися в окремих випадках без подання такої заяви, фактично за ініціативою суб'єкта владних повноважень (підставою для такого висновку є Постанова КМУ від 13 січня 2023 р. № 111 Деякі питання реалізації Закону України “Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг” [12] та відповідна правозастосовча практика.);
- по-друге, адміністративна послуга надається лише суб'єктом надання таких послуг та може, в окремих випадках, надаватися за замовчуванням такого суб'єкта, а також в автоматичному режимі;
- по-третє, ознака «адміністративна послуга надається суб'єктом надання таких послуг за ініціативою особи, яка потребує такої послуги» нівелюється оскільки, як зазначалося на практиці існує ініціатива суб'єкта владних повноважень;
- по-четверте, адміністративна послуга є результатом здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративної послуги, надання адміністративної послуги є повноваженням органу державної або місцевої влади, повноваження органів публічної адміністрації та процедура з надання адміністративних послуг мають бути закріплені виключно законом;
- по-п'яте, заява призводить до певного результату, спрямованого на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків особи, у випадку отримання послуги без заяви статус особи також змінюється;
- по-шосте, адміністративна послуга надається відповідно до закону;
- по-сьоме, результатом адміністративної послуги є: рішення індивідуальної дії (адміністративний акт), що ухвалюються щодо конкретної особи і породжує, змінює або припиняє права та/або обов'язки особи.

Зазначені ознаки не корелюються із визначенням, що міститься в чинному законодавстві, а отже останнє потребує оновлення з урахуванням законодавства у сфері публічних електронних послуг та вимог правозастосовчої практики.

Відомо, що поняття має містити суттєві ознаки, які притаманні як адміністративним послугам, що надаються суб'єктами владних повноважень

¹⁵Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»

¹⁶Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»

¹⁷Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»

безпосередньо так і електронним адміністративним послугам та мати фіксовані, зрозумілі межі, щоб уникати двозначності.

Підхід до оновлення парадигми адміністративних послуг дає можливість переосмислити існуючі підходи та спонукає до дискусії.

Для поглиблення існуючих висновків майбутні дослідження мають бути спрямовані на аналіз сформованого реєстру адміністративних послуг.

Список використаних джерел

1. 1 Кобилецький, М. М., & Мацелик, Т. О. (2025). ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ: ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ. Наукові записки Львівського університету бізнесу та права, (45), 529-535. Отримано з <https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/view/1736>
2. Коліушко І.Б. Виконавча влада та проблеми адміністративної реформи в Україні: монографія. Київ: Факт, 2002. С. 28.
3. Демський Е. Ф. Адміністративні послуги та їх юридична природа / Е. Ф. Демський // Юридична наука. - 2011. - № 1. - С. 79-86. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2011_1_13.
4. Оцінка якості адміністративних послуг//Тимощук В.П., Кірмач А.В. -К.: Факт,2005. – 88 с.
5. Адміністративне право України : підручник / [П.Діхтієвський, Ю.Ващенко, Н.Задирака, В.Пашинський, В. Клинчук та інші]; за заг. ред. П.Діхтієвського. Київ: «Видавництво Людмила»,2023.772с.
6. «Адміністративне право та адміністративний процес в умовах воєнного стану в Україні: навчальний посібник: у 2-х томах. Том 1. Загальне адміністративне право.Особливе адміністративне право / В. Галуцько, П.Діхтієвський, О.Гулак та ін.; за заг. ред. В.Галуцька, В. Фелика. – Одеса: Видавництво «Юридика», 2024. 622с.
7. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р,
8. Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р,
9. Концепція розвитку системи електронних послуг в Україні схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 листопада 2016 р. № 918-р
10. Закон України «Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг»
11. Постанова Кабінету міністрів України від 4 грудня 2019р. № 1137 «Питання єдиного державного веб-порталу електронних послуг та реєстру адміністративних послуг»
12. Постанова КМУ від 13 січня 2023 р. № 111 Деякі питання реалізації Закону України “Про особливості надання публічних (електронних публічних) послуг”